

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

III/792/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 49/B. § (1) bekezdés *a)* pontjának „bányavállalkozónál” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. Az indítványozó bíró – az Abtv. 25. §-a alapján, a folyamatban lévő eljárás felfüggesztése mellett – a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (továbbiakban: Btv.) 49/B. § (1) bekezdés *a)* pontjának „bányavállalkozónál” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását, továbbá a Győri Törvényszék előtt folyamatban lévő 10.K.701.204/2025. számú ügyben az alkalmazásának kizárását kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] 2. Az alapügy felperese átmeneti bányászjáradék megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a vármegyei kormányhivatal alperesnél. Az alperes a kérelmét elutasította, hivatkozással többek között arra, hogy a felperes 2014. augusztus 15-től jelenleg is fennálló munkaviszonya nem ismerhető el korkedvezményre jogosító időként, ugyanis a felperes foglalkoztatója nem minősül bányavállalkozásnak, bányászati tevékenységet nem folytat, így a felperes a foglalkoztatónál elismerhető földalatti műszakot nem teljesíthetett.
- [3] A felperes keresete folytán az alperes a rendelkező rész változatlanul hagyása mellett az indokolását részben módosította, azonban a bírói kezdeményezés tárgyát képező részt nem változtatta meg. A határozat ezzel együtt megállapította, hogy az egyéb munkáltatónál fennállott munkaviszonyai (munkaszerződés, munkakör) alapján az 1990. november 12. – 2013. január 31. közötti időszakon belül 16 év 10 nap, így 3 év korkedvezményre jogosult.

- [4] A felperes keresetlevelében előadta, hogy az alperes azon indoka, hogy a föld alatt végzett munka, az alagútásás nem vehető figyelembe az átmeneti bányászjáradék alapjaként, sérti az egyenlő bánásmód követelményét, hiszen az alagútásás bányászati módszerrel végzett föld alatti tevékenységnek minősül, melyet a Btv. 1. § (1) bekezdés e) pontja is rögzít. A felperes álláspontja szerint az alperes azzal, hogy kizárólag a foglalkoztató nembányavállalkozó minősítése indokán utasította el kérelmét, közvetlen hátrányos megkülönböztetését valósította meg.
- [5] 3. Az indítványozó bíróság szerint a bírói kezdeményezéssel érintett jogszabályi rendelkezés Alaptörvénybe ütközik. A jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések alapján átmeneti bányászjáradék kizárólag azon jogosultak részére biztosítható, akik föld alatti munkakörbe tartozó tevékenységet a törvényben meghatározott ideig bányavállalkozónál végeztek. E szabályozás kizárja a juttatásból azokat, akik föld alatti munkát végeztek a törvényben meghatározott ideig, azonban ezt a tevékenységet nem bányavállalkozónak minősülő munkáltatónál tették meg. Ez indokolatlan megkülönböztetést tesz a bányavállalkozó munkáltatónál és a nem bányavállalkozó munkáltatónál foglalkoztatott személyek között, holott a munkavállalók – összehasonlítható módon – föld alatti munkát végeztek. Így a rendelkezés az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését (törvény előtti egyenlőség, ezzel kapcsolatban a II. cikket is (jog az emberi méltósághoz) sérti. A föld alatti munkavégzés az érintett munkavállalók testi egészségét egyaránt érinti, így a szabályozás az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését (jog a testi és lelki egészséghez) is sérti. Az intézkedés továbbá a nem bányavállalkozó munkavállalók szociális biztonság helyzetét is hátrányosan érinti, hiszen pusztán azon okból esnek el a juttatástól, hogy nem bányavállalkozó munkáltatónál végeznek föld alatti tevékenységet, ez sérti az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdését (szociális biztonság nyújtása).

II.

- [6] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

„XIX. cikk (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”

„XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

2. A Btv. támadott és más érintett szabályai:

„49/B. § (1) Átmeneti bányászjáradékra jogosult az a személy, aki

a) bányavállalkozónál föld alatti munkakörben

aa) legalább huszonöt év, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény szerint figyelembe vehető szolgálati időt szerzett, vagy

ab) legalább 5000 – a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény szerint szolgálati időként figyelembe vehető – műszakot töltött el azzal, hogy a mecseki ércbányászatban elért műszakszámnak az 1,67-szeresét, a mecseki szénbányászatban elért műszakszámnak pedig az 1,25-szörösét kell a műszakszám meghatározása során figyelembe venni,

b) az öregségi nyugdíjkorhatárt nem töltötte be, és

[...]

d) azon a napon, amelytől kezdődően az átmeneti bányászjáradékot megállapítják, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés i) pontja szerinti rendszeres pénzellátásban – az özvegyi nyugdíj, a baleseti hozzátartozói nyugellátások, a hadigondozottak és nemzeti gondozottak pénzbeli ellátásai, a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék, valamint az uniós rendeletek alapján külföldi szerv által folyósított, ezekkel azonos típusú ellátások kivételével – nem részesül.

III.

- [7] Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Alaptörvényben és az Abtv.-ben lefektetett formai és tartalmi feltételeknek {a feltételekkel kapcsolatos gyakorlatot lásd például: 3242/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [7]; 3102/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [18]; 7/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [9]}.
- [8] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróság az eljárása felfüggesztése mellett végzéssel fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány a bíróság által alkalmazandó törvényi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére, valamint egyedi alkalmazási tilalmuk elrendelésére irányult.
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói kezdeményezés teljesíti a határozott kérelemmel szemben támasztott feltételeket.
- [10] 2. A fentiek értelmében nem volt akadálya annak, hogy az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezésben foglaltak alapján érdemi vizsgálatot folytasson le a Btv. 49/B. § (1) bekezdés a) pontjának „bányavállalkozónál” szövegrészét érintően.
- [11] A jelen indítvány azt a kérdést veti fel, hogy a Btv., amikor az átmeneti bányászjáradékra jogosultság egyik feltételét nem általánosságban a föld alatti munkavégzéshez, hanem a bányavállalkozónál föld alatti munkakörben töltött tevékenységhez köti, sérti-e a törvény előtti egyenlőséget, a szociális biztonságot, az egészséghez való jogot.

IV.

- [12] Az indítvány nem megalapozott.
- [13] Az Alkotmánybíróság elsőként a jogszabályi környezetet tekintette át. Ezek után a meghivatkozott alaptörvényi rendelkezések tartalmát és alkotmányos mércéjét idézte fel az alkotmánybírósági gyakorlat alapján. Végül a kezdeményezésben feltett kérdésre válaszolva, a támadott jogszabályi rendelkezést vizsgálta meg abból a szempontból, hogy az összhangban áll-e az Alaptörvénnyel.
- [14] 1. Az indítvány kapcsán a Btv. 49/B. § (1) bekezdése vizsgálendő, a szélesebb szabályozási környezettel együtt.
- [15] 1.1. Az 1980-as évek végén kialakult foglalkoztatási helyzet (tömeges bányabezárások, munkanélküliség) nehézségeinek enyhítése végett került szabályozásra a bányásznyugdíj. A bányásznyugdíjról szóló 150/1991. (XII. 4.) Korm. rendelet a 1. § (1) bekezdése a következőket rendelte: „Életkorára tekintet nélkül bányásznyugdíjra jogosult az, aki
- a) saját jogú nyugellátásban – ideértve a korengedményes nyugdíjat és az előnyugdíjat is –, baleseti rokkantsági nyugdíjban nem részesül, és
- b) bányavállalatnál, föld alatti munkakörben, szolgálati időként figyelembe vehető és a (2) bekezdésben megjelölt időt, azon belül legalább 5000 (a mecseki ércbányászatban legalább 3000, illetőleg a mecseki szénbányászatban legalább 4000) műszakot töltött el, és
- c) utolsó munkaviszonya 1991. december 31-ét követően bányavállalatnál szűnik meg, vagy az igénybejelentés időpontjában rendszeres szociális járadékban, a bányász dolgozók egészségkárosodási járadékában, bányászati keresetkiegészítésben, illetőleg munkanélküli járadékban részesül.” A bányásznyugdíj lényegi feltételeként a bányavállalatnál, föld alatti munkavégzéssel szerzett – meghatározott mértékű – szolgálati időt határozta meg. A jogszabály kifejezetten nevesítette a mecseki ércbányászatot és szénbányászatot, illetve a bányavállalat megszűnése miatti munkaviszony megszűnésének és a megszerzett szolgálati idő összekapcsoltságának az eseteit. Meghatározta a jogosultság igazolásának módját, valamint azt, hogy a bányásznyugdíjat a társadalombiztosítási igazgatóság állapítja meg és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság folyósítja.
- [16] 1.2. Az 1993. június 12-től hatályos Btv. célja az ásványi nyersanyagok bányászatának, a geometrikus energia kutatásának, kitermelésének, a szénhidrogén szállító vezetékek létesítésének és üzemeltetésének, továbbá az ezekhez kapcsolódó tevékenységeknek a szabályozása, az élet, az egészség, a biztonság, a környezet és a tulajdonvédelmével, valamint az ásvány- geometrikus energiavagyon gazdálkodásával összhangban. A Btv. 1. §-a ehhez igazodva határozta meg a törvény

tárgyi hatályát olyan tevékenységekben, amelyek az ásványi anyagok és a geometrikus energia kitermeléséhez kapcsolódnak. E rendelkezések között szerepelt már a kezdetekkor egy olyan tevékenység, amely a módszerében hasonló, de eredmény-célját illetően a bányászattól eltérő: „egyes nem bányászati célt szolgáló föld alatti térségek bányászati módszerekkel történő létesítése, használatbavétele és megszüntetése [Btv. 1. § (1) bek. e) pont]. Később ez úgy módosult, hogy „más törvény hatálya alá nem tartozó, nem bányászati célt szolgáló, bányászati módszerekkel végzett föld alatti tevékenység (aknamélyítés, mélyfúrás, alagút- és vágathajtás).” Maga a Btv. az általános rendelkezéseket követően szabályozza a koncessziót, a bányászati tevékenységet általánosságban (újabb részben), a széndioxid tárolásra, a bányászat állami felügyeletére vonatkozó szabályokat. A nem bányászati, de bányászati módszerekkel végzett mélyépítési tevékenységeknek (pl. útalagút építésnél talajvizsgálat, robbantás stb.) a hatósági eljárás (engedélyezés, felügyelet) alá vonását a tárgyi hatály – fent idézett – különleges szabálya tette lehetővé.

[17] Az 1997. évi XII. törvény 24.§-a iktatta be a Btv. – ma is hatályos – VI. részét „A bányászok erkölcsi és anyagi megbecsülése” cím alatt a 49/A. §-t. Ennek az (1)–(3) bekezdése szerint:

„(1) A szakmai hagyományoknak megfelelően minden év szeptemberének első vasárnapját „Bányásznapi” és december 4-ikét „Borbála-napi” címén ünneplik meg az ország bányászai.

(2) A bányászok egyedülálló szakmai hagyományaik és megkülönböztetett munkájuk elismeréseként jogosultak a bányász díszegyenruha viselésére és saját himnuszuk használatára.

(3) A magyar bányászélet és a szakma kulturális emlékeinek gyűjtéséről, feldolgozásáról és bemutatásáról a soproni Központi Bányászati Múzeum és a Magyar Olajipari Múzeum, illetve az általuk koordinált bányászati múzeumi hálózat gondoskodik.”

[18] A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásáról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény szüntette meg a bányásznyugdíjat, és ez vezette be az átmeneti bányászáradékot. E törvény 40. §-a iktatta be a Btv. VI. fejezetébe a 49/B.–49/E. §-t. A 49/B. §-a rendelkezik az átmeneti bányászáradék iránti jogosultság feltételeiről. A rendelkezés szerint a bányavállalkozónál, föld alatti munkakörben – a nyugdíjkorhatárt még be nem töltött – munkavállalók, ha meghatározott óraszámú műszakot teljesítettek a szolgálati idejükön belül, és más sajátjogú társadalombiztosítási ellátásban nem részesül, akkor jogosulttá válik az átmeneti bányászáradékra. A 49/C.–49/E. §-ai az ellátás igénylésére, elbírálására, folyósítására vonatkozó szabályokat tartalmazzák. Az átmeneti bányászáradék az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésével megszűnik. A módosító törvénynek az indokolása szerint: „A föld alatt dolgozó bányászok ellátása nem szűnik

meg, esetükben a bányásznyugdíjhoz hasonló feltételekkel a továbbiakban átmeneti bányászjáradéokra lehet jogot szerezni, és a feltételeknek megfelelő személyek bányásznyugdíját is átmeneti bányászjáradékként kell továbbfolyósítani.”

- [19] 2. A bírói kezdeményezés kellő alaposággal foglalta össze az Alaptörvény XV. cikkével, a XX. cikk (1) bekezdésével és a XIX. cikk (1) bekezdésével összefüggő gyakorlatot.
- [20] 2.1. Amíg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése általános jelleggel fogalmazza meg a törvény előtti egyenlőség követelményét, addig a (2) bekezdés az alapjogok tekintetében és egyúttal a védett tulajdonság alapján tett különbséget tiltja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma kapcsán az Alkotmánybíróság három kérdést vizsgál: 1. fennáll-e az indítványozó hátrányára eltérő elbánás, és mivel a diszkrimináció szükségképpen valamilyen viszonyrendszerben érvényesül, ezért azt a kérdést is vizsgálni kell, hogy az indítványozó összehasonlítható helyzetben van-e azon személyekkel, akikhez képest a hátrányt állítja; 2. vizsgálni kell, hogy az indítványozó a XV. cikk alapján milyen tartalmú sérelmet állít: a törvény előtti egyenlőség megsértésére hivatkozik, vagy arra, hogy valamelyik védett tulajdonságára tekintettel valamelyik alapjogát szükségtelenül vagy aránytalanul korlátozták; 3. végül a 2. pontbeli sérelem azonosítása határozza meg, hogy milyen módon igazolható, illetve igazolható-e a hátrányos megkülönböztetés (<észszerűségi teszt> vagy védett tulajdonság és alapjogi jogsérelem tesztje)” {12/2021. (IV.14.) AB határozat, Indokolás [60]}.
- [21] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése alapján valamely megkülönböztetés alaptörvényellenessége akkor áll fenn, ha a jogszabály alkotmányos indok nélkül tesz különbséget a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között {33/2019. (XI.27.) AB határozat, Indokolás [19]}. Alkotmányjogi szempontból a különbségtétel abban az esetben minősül aggályosnak, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis az önkényes {33/2019. (XI.27.) AB határozat, Indokolás [73]}. A diszkrimináció tilalma tehát azt követeli meg, hogy „a hasonló eseteket hasonlóan, míg a különböző eseteket különbözőképpen kell kezelni” {3073/2015. (IV. 25.) AB határozat, Indokolás [45]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, amely a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlő kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső alapja az egyenlő méltóság {3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [23] 2.2. Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „Mindenkinek joga van a testi lelki egészséghez.” Az alkotmánybírósági gyakorlatban bontakozott ki ennek az alapvető jognak az értelmezése. Az egészséghez való jog szélesebb

jelentéssel bír annál, hogy csupán az egészségügyi ellátáshoz való jogra vonatkozzék, így magában foglalja az olyan intézkedések és körülmények alkotmányos védelmét is, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy az egyén társadalomban ténylegesen minél hosszabb ideig testi és lelki gondoktól mentes életet élhessen.

- [24] Az egészséghez való alanyi jog az egyén testi és lelki integritását védi, s mint ilyen, az ember egészségének megőrzésére szolgál {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [61]}. Az alkotmánybírósági gyakorlatban a legkülönbébb ellátások, élet- és környezeti körülmény védelme körében került sor ennek az alapjognak az értelmezésére, amely értelmezések fókuszában a jognak és a jogérvényesítésnek az egészség megőrzéséhez való kapcsolódása állt.
- [25] 2.3. Az Alaptörvény XIX. cikke jellemzően államcélokról, és nem alapjogokról szól. Az (1) bekezdés első mondata a következő: „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson.” A rendelkezés második fordulata ugyanakkor alaptörvényi háttérrel ad a felsorolt élethelyzetekre (anyaság, betegség rokkantság stb.) vonatkozó jogszabályoknak. A törvényi feltételek részletei vagy a jogosultság feltételei mint konkrét részletszabályok viszont nem az Alaptörvényből következnek, az alaptörvényi háttér csak azt jelenti, hogy az elvont jogosultság magából az Alaptörvényből ered {28/2015. (IX. 24.) AB határozat, Indokolás [34]; 2/2018. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [12]–[13]; összefoglalóan: 3222/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [53]} {3478/2020. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [24]}. Miután az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése államcélokat, s nem alapvető jogokat tartalmaz, önmagukban ezeknek az Alaptörvényben szereplő elvont jogosultságoknak a törvényi részleteit általánosságban a jogalkotó határozhatja meg.
- [26] 3. A bírói kezdeményezés megválaszolása a fent idézett jogszabályi környezet, az Alaptörvényből felhívott rendelkezések, az alkotmánybírósági gyakorlat alapján válaszolható meg. Az indítvány azt a kérdést veti fel, hogy a Btv., amikor az átmeneti bányászjáradékra jogosultság egyik feltételét nem általánosságban a föld alatti munkavégzéshez, hanem a bányavállalkozónál föld alatti munkakörben töltött tevékenységhez köti, sérti-e a törvény előtti egyenlőséget, a szociális biztonságot, az egészséghez való jogot.
- [27] Az átmeneti bányászjáradék szabályozásának előzménye azt igazolja, hogy a korábban létező bányásznyugdíj bevezetése kifejezetten a bányavállalatoknál (érc és nyersanyag bányászattal foglalkozó vállalatok) föld alatti munkakörben foglalkoztatott bányászok munkaerőpiaci helyzetének orvoslását szolgálta, mint egy kivételes nyugellátás. A bányász szakma kiemelkedő társadalmi elismertségét jelenítette meg – és jeleníti meg a mai napig – a Btv. 49/A. §-a, amely a törvény VI. részeként, „A bányászok erkölcsi és anyagi megbecsülése” cím alatt került beiktatásra. Ennek rendelkezései annak jegyében fogalmazódtak meg, hogy a bányászok egyedülálló szakmai hagyományai és megkülönböztetett munkájuk elismerésre

méltók. A karkedvezményes nyugdíjak törvényhozói felülvizsgálata eredményezte a bányásznyugdíj megszüntetését. A törvényhozás ugyanakkor rendelkezett az átmeneti bányászjáradék bevezetéséről. Ennek szabályait a Btv. VI. részébe („A bányászok erkölcsi és anyagi megbecsülése”) illesztette be. A juttatás törvényi feltételeinek lényegi eleme, nevezetesen az, hogy ez a juttatás a bányászoknak adható, nem változott. Ezt jeleníti meg az, hogy az elszámolható szolgálati idő a bányavállalatnál és föld alatti munkakörben teljesített munka lehet; az tehát, hogy az igénylő a szükséges időt bányásztként dolgozza le. Éppen ennek a törvényi célnak a felismerését jeleníti meg a perbeli hatósági határozat is, amely annak a tényhelyzetnek tulajdonított jelentőséget, hogy bányásztként dolgozott-e az igénylő. Ezért történhetett meg az, hogy a múltbeli munkáltatók egyike ugyan ilyen tevékenységet folytatóként talán nem volt bejegyzett, azonban az igénylő egykori munkaszerződése és munkaköri leírása igazolta, hogy bányásztként foglalkoztatták. A Foglalkozások egységes osztályozási rendszere (FEOR) felsorolja a bányászati szakmai irányító, felügyelő és végrehajtó munkaköröket (pl.: vájár, segéd-vájár, főaknász, frontmester stb.), amelyek további adalékul szolgálnak a hatóság számára, amikor az igénylő munkakörét is figyelembe véve bányásztként azonosítsa az igénylőt.

- [28] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján azt állapította meg, hogy a juttatás szempontjából nem annak van jelentősége, hogy az igénylők föld alatti munkát végeztek-e, hanem annak, hogy az igénylő bányásztként szerezte meg a szükséges szolgálati időt. Az idézett jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy a juttatás nem pusztán a föld alatti munkavégzés nehézségeit kompenzálja, hanem azt a föld alatti munkát, amit érc- vagy nyersanyag bányászattal foglalkozó gazdasági társaságnál és bányásztként töltött el az igénylő. Ebből következik, hogy a föld alatti munkavégzés – még ha az esetleg a Btv. szerinti hatósági felügyelet alá tartozó módszerekkel történik is – nem minősül bányászatnak. Mindebből következik az, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés nem sérti a törvény előtti egyenlőséget, nem sérti a XV. cikk (1) bekezdését.
- [29] Az Alaptörvény szerinti egészséghez való jog és az átmeneti bányászjáradék között nincs összefüggés. Az átmeneti bányászjáradék célja, hogy a bányavállalkozónál, föld alatti munkakörben végzett, hosszú ledolgozott idő után és az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően, a korhatár eléréséig ellátást nyújtson a volt bányásznak. A föld alatt végzett munka miatt esetleg egészségkárosodott bányászok számára ellátásként nem az átmeneti bányászjáradék szolgál, hanem a bányászok egészségkárosodási járadéka a rendszeres pénzellátás. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy a szabályozás nem sérti az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését.
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá azt is, hogy a támadott szabály – amely a bányászok erkölcsi és anyagi elismerését szolgálja – összhangban áll az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével.
- [31] 4. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró